

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej kwalifikacji polskiego podatku od sprzedaży detalicznej, jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE poprzez dokonanie oczywiście błędnej oceny warunku selektywności.
2. Zarzut drugi dotyczący wadliwego i niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2017 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-629/17)

(2017/C 369/53)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2017) 4682 final z dnia 6 lipca 2017 r. uchylającej część pomocy Europejskiego Funduszu Społecznego na rzecz programu operacyjnego „Szkolenie na rzecz Konkurencyjności” w ramach celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność i zatrudnienie” w Republice Czeskiej, a także część pomocy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rzecz programów operacyjnych „Badania naukowe i rozwój innowacji” w ramach celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność i zatrudnienie” w Republice Czeskiej; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 66 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, w związku z art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (zwanej dalej „dyrektywą 2004/18”). Komisja dokonała bowiem korekt finansowych w odniesieniu do domniemanych nieprawidłowości w zakresie zamówień publicznych, które jednak były postępowaniami dozwolonymi zgodnie z art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18. Komisja niesłusznie uważa, że przewidziane w art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18 wyłączenie spod zasad udzielania zamówień publicznych odnoszące się do materiałów programowych ma zastosowanie jedynie do jednostek zamawiających będących spółkami nadawczymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 134, s. 114.